

Sygn. akt VII W 917/15

Dnia 28 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Przybylska

Protokolant: Kamila Kolowca

w obecności oskarżyciela publicznego ---

po rozpoznaniu dnia 28.04.16r.

sprawy **R. M.**

s. W. i U. zd. J.

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

w dniu 24 czerwca 2015r. ok. godz. 12.50 w miejscowości T. gm. S. kierował po drodze publicznej pojazdem quadem czterokołowym o nazwie A. nr rej. (...) nie mając do tego uprawnień

tj. o czyn z art. 94 kw

1. uznaje obwinionego R. M. za winnego czynu opisanego wyżej z tą zmianą, że przyjmuje, iż obwiniony kierował czterokołowcem lekkim oraz, że zarzucany czyn wyczerpuje dyspozycję art. 94§1 kw i za to na podstawie art. 94§1 kw wymierza mu karę 500 (pięćset) złotych grzywny;
2. zwalnia obwinionego o ponoszenia kosztów sądowych.

SSR Marta Przybylska

Sygn. akt VII W 917/15

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2015r. o godzinie 12:50 w miejscowości T. gm. S. funkcjonariusze policji A. F. i D. M. zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki (...) o nr rej. (...). Kierującym w/w pojazdem był R. M.. Funkcjonariusze podczas kontroli zobowiązali zatrzymanego do okazania dokumentów. R. M. okazał dowód rejestracyjny pojazdu oraz ważną polisę OC. Na żądanie okazania dokumentu uprawniającego do kierowania oświadczył, iż nie posiada takiego dokumentu. Tłumaczył, że do kierowania tego typu pojazdem wystarczy dowód osobisty i w zasadzie nigdy takich uprawnień nie posiadał, bo nie były mu potrzebne. Funkcjonariusze poinformowali zatrzymanego, iż porusza się bez uprawnień, w związku z czym nałożyli na R. M. mandat karny kredytowy w kwocie 500 zł, pouczając go o prawie do odmowy przyjęcia mandatu.

Pojazd którym kierował obwiniony jest zarejestrowany jako samochodowy inny w kategorii pojazdu (...).

Dowód : wyjaśnienia obwinionego R. M. (k. 13-14), zeznania świadków: A. F. (k. 4-5), D. M. (k. 6-8), notatka urzędowa (k. 1), , kserokopia dowodu rejestracyjnego (k. 11)

Obwiniony R. M. ma 29 lat. Jest kawalerem. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada majątku. Był ukarany sędownie za tożsame wykroczenie wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26 czerwca 2014r., sygn.

akt VII W 551/14 za wykroczenie z art. 92 § 1 kw, art. 94 § 1 kw i art. 97 kw na karę grzywny w kwocie 200 zł oraz wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 29 września 2015r., sygn. akt VII W 785/15 za wykroczenie z art. 94 § 1 kw, art. 92a kw na karę grzywny w kwocie 300 zł.

Dowód : wyjaśnienia obwinionego R. M. (k. 13-14) zapytanie o ukaranie (k. 10), opinia sądowo-psychiatryczna (k29-32)

Obwiniony R. M. przesłuchany przez funkcjonariuszy policji nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Podał, że w dniu 24 czerwca 2015r. o godz. 12:50 kierował przedmiotowym pojazdem i nie posiadał uprawnień w postaci prawa jazdy. Wyjaśnił, iż w jego przekonaniu, powołując się na przepisy o ruchu drogowym, mógł on jechać takim pojazdem o homologacji typu (...) posiadając przy sobie tylko dowód osobisty.

Na rozprawie głównej obwiniony również nie przyznał się do popełnienia stawianego mu zarzutu, odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał złożone uprzednio wyjaśnienia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w zakresie przebiegu zdarzenia i faktu kierowania przez obwinionego przedmiotowym pojazdem albowiem znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci zeznań świadków oraz załączonych dokumentach .

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania funkcjonariuszy policji przeprowadzających kontrolę drogową. Świadkowie A. F. i D. M. potwierdzili, iż zatrzymali obwinionego kierującego pojazdem m-ki (...), który nie posiadał dokumentu prawa jazdy. Sam przebieg zdarzenia był spójny z wyjaśnieniami obwinionego.

Sąd uznał za trafną i przydatną dla rozstrzygnięcia jako sporządzoną zgodnie z zasadami sztuki opinię biegłego psychiatry dotyczącą stanu zdrowia psychicznego obwinionego.

Sąd uznał za wiarygodne dowody rzeczowe w postaci dokumentów albowiem zostały wykonane przez uprawnione organy w zakresie ich uprawnień, a ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Obwiniony R. M. wyczerpał ustawowe dyspozycje art. 94 § 1 k.w. albowiem w dniu 24 czerwca 2015 r. ok. godz. 12.50 w miejscowości T. gm. S. kierował czterokołowcem lekkim o nazwie A. nr rej. (...) nie mając do tego uprawnień.

Zdaniem Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie i wyżej omówionego materiału dowodowego wina obwinionego nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z art. 6 pkt. 1 pdpkt. 1a) ustawy o kierujących pojazdami z dnia 5 stycznia 2011r. do kierowania czterokołowcem lekkim wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii AM.

Art. 133 ust 3 w/w ustawy w przepisach przejściowych wskazuje, iż każdego, kto przed wejściem w życie zapisów tej ustawy ukończył 18 lat, uznaje się za osobę uprawnioną do kierowania motorowerem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wobec niej nie wymaga się prawa jazdy. Zdaniem sądu uprawnienie to przysługuje zatem tylko osobom urodzonym przed 18 stycznia 1995r. i dotyczy wyłącznie kierowców motorowerów. Z uwagi na fakt, iż pojazd potocznie zwany „quadem” jest już zakwalifikowany w myśl w/w przepisów jako pojazd czterokołowy, nie można nim poruszać się bez odpowiedniego prawa jazdy.

Przed wejściem w życie ustawy o kierujących pojazdami quady często zaliczane były do motorowerów a kierujący, jeśli tylko ukończył pełnoletniość, zwolniony był z posiadania uprawnień do kierowania nim. Jedynym niezbędnym dokumentem uprawniającym do kierowania quadem wtedy dowód osobisty. W myśl obowiązującej ustawy uległo to zmianie. Pojazd typu quad należy do kategorii czterokołowców lekkich i do kierowania tym pojazdem potrzebne jest prawo jazdy kategorii AM. Aby je otrzymać należy odbyć kurs i zdać egzamin państwowy, już po ukończeniu 14 lat.

Ustawodawca odróżnia dwa typy czterokołowców, są to czterokołowce lekkie oraz zwykłe. Do pierwszej grupy należą lekkie quady, a do drugiej – pozostałe quady oraz pojazdy samochodowe o masie własnej nieprzekraczającej przy przewozie osób – 400 kg a przy przewozie rzeczy – 550 kg.

A zatem w ujęciu tym czterokołowiec lekki jest to pojazd, którego masa nie przekracza 350 kg a jego prędkość maksymalna jest niższa 45 km/h. Na mocniejsze quady konieczne jest uzyskanie prawa jazdy co najmniej kategorii B1.

Zauważyć należy fakt, iż aby zgodnie z prawem prowadzić lekkie quady, należy bezwzględnie posiadać prawo jazdy. Ukończenie 18 lat przed 19 stycznia 2013r. umożliwia prowadzenie jedynie motorowerów bez konieczności posiadania prawa jazdy, jednak nie dotyczy to już lekkich quadów (art. 133 ust 3 ustawy o kierujących pojazdami)

Artykuł 94 § 1 kw stanowi, że karze grzywny podlega ten kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd nie mając do tego uprawnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy obwiniony kierował pojazdem po drodze publicznej nie mając do tego uprawnień, a tym samym wypełnił przedmiotowe znamiona zarzucanego mu wykroczenia. Obwiniony wiedział, iż do prowadzenia po drodze publicznej przedmiotowego pojazdu wymagane są odpowiednie uprawnienia albowiem dwukrotnie został ukarany wyrokami Sądu Rejonowego w Kaliszu, w których został uznany za winnego czynu z art. 94 § 1 k.w. w związku z kierowaniem po drodze publicznej przedmiotowym pojazdem bez wymaganego przepisami dokumentu prawa jazdy.

Zarzucany obwinionemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę obwinionego. Obwiniony w chwili dokonania zarzucanego mu czynu rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. Obwiniony w chwili czynu miał pełną zdolność prawną, nie znajdował się w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej.

Stronę podmiotową tego czynu stanowiła umyślność. Stopień społecznej szkodliwości czynu należało uznać za umiarkowany. Obwiniony godził w dobro jakim jest bezpieczeństwo i porządek w komunikacji. Przy wymiarze kary kierowano się dyrektywami zawartymi w art. 33 k.w. uwzględniając stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność obwinionego za tożsame wykroczenia. Wymierzona kara spełni rolę zapobiegawczą i wychowawczą w stosunku do samego obwinionego, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Mając na względzie powyższe, w ocenie Sądu kara 500 zł grzywny jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Uwzględniając sytuację majątkową obwinionego, Sąd uznał, że uiszczenie przez niego kosztów postępowania w całości będzie dla niego zbyt uciążliwe i dlatego zwolnił go od ich ponoszenia.

SSR Marta Przybylska